

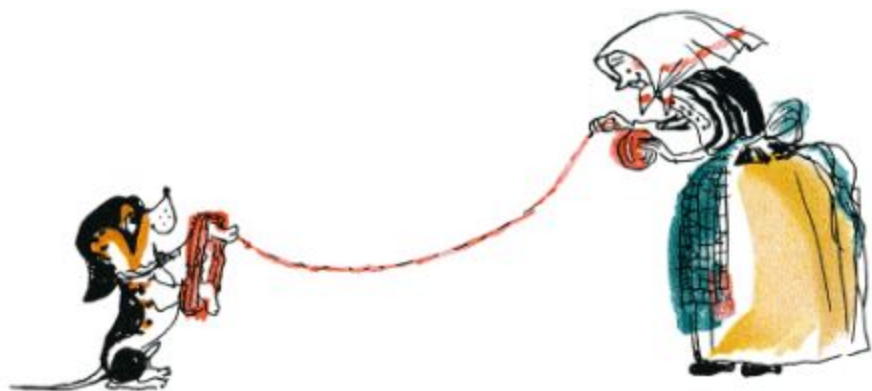
Pitschi

Un pisoi care voia mereu altceva.
O poveste tristă, dar cu final fericit

de Hans Fischer

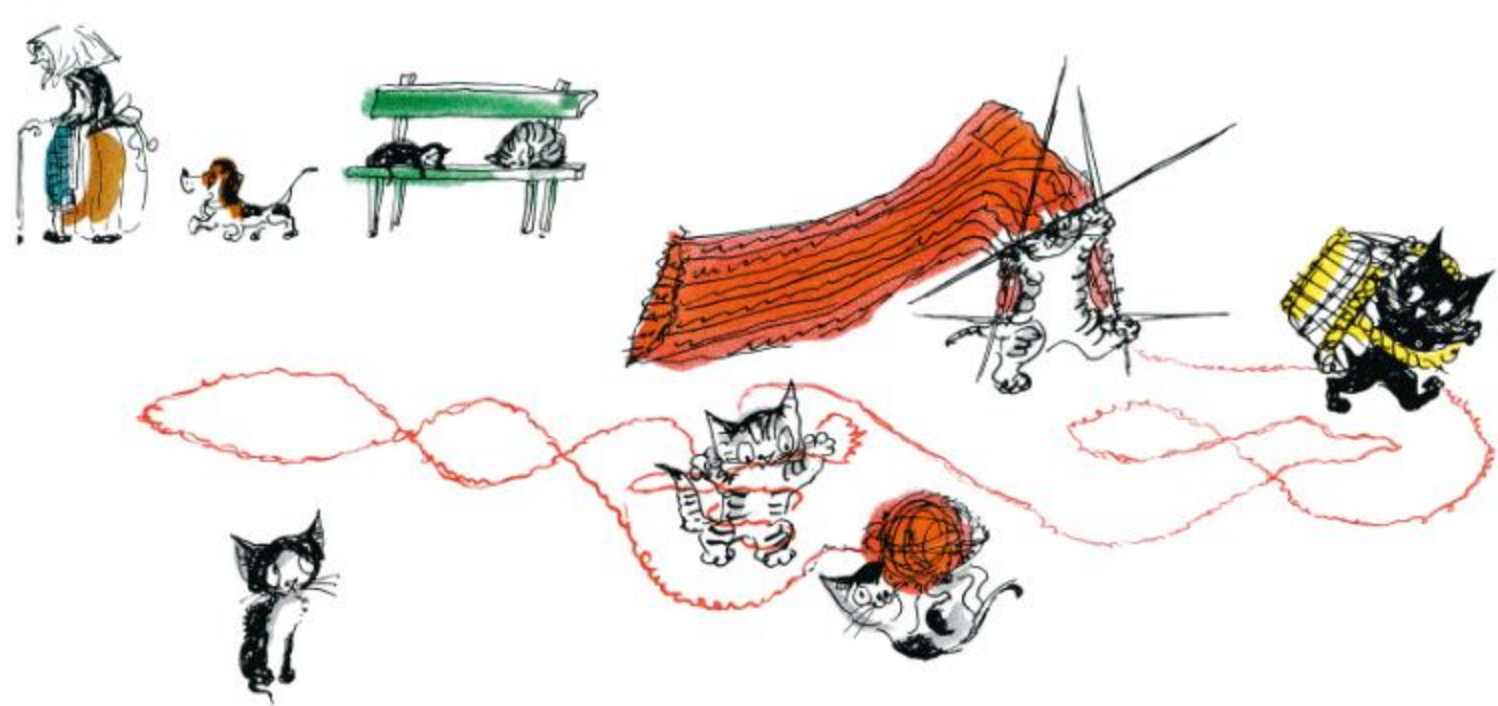
Editura Frontiera
2018

Bătrâna Lisette stă în fața casei și tricotează. Lângă ea, pe bancă, dorm cele două pisici, Mauli și Ruli. Au cinci pui mici-mici, abia au împlinit șase săptămâni. Cei doi care s-au luat la trântă sunt Grigri și Groggi. Pe cel care a agățat ghemul îl cheamă Patschi, iar cel care încearcă să se

cațare pe mătură este Negri. Mai este un pisoi, cel mai mic și mai drăgălaș dintre toți, dar el nu se joacă, cum fac ceilalți. Stă în coș și visează. E Pitschi. Bello cel blând, cățelul, îl privește gânditor. Își face griji pentru pisoiul căruia nu-i place să se joace cu ceilalți.

Acum Lisette se ridică și se duce la bucătărie. Bello o urmează. Mauli și Ruli dorm mai departe liniștiți, dar Grigri, Groggi, Patschi și Negri au chef de și mai multe năzbătii. Au luat lucrul de

mână al Lisettei, se joacă cu el și-l încurcă pe tot. Apoi răstoarnă mătura și se urcă veseli pe ea. Doar lui Pitschi nu i se pare amuzant, așa că pleacă din casă. El vrea cu totul altceva.

Lisette are și alte animale. În spatele casei sunt puișorii cei drăguți, cu care lui Pitschi i-ar plăcea mult să se joace. Dar găina nici nu vrea să

audă. Își cheamă toți puii și pleacă. Tatăl cocoș sare speriat. Văzând că Pitschi nu e decât un biet pui, se întoarce. Și ce mândru pășește!

